

lægger ud til kommunerne. Jeg mener ikke, at nogen behøver at være bekymret over det, netop fordi ministeren beholder beføjelsen til at kunne stramme op i det øjeblik, det bliver nødvendigt.

Så vi støtter forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Også Enhedslisten kan støtte forslaget. Vi er enige i, at det ikke er nødvendigt, at rummene, som tiden er i dag, kan gøres klar i løbet af 24 timer, men er også glade for, at ministeren kan fastsætte strammere regler, hvis der bliver behov for dét.

Det eneste, der måske kunne få én til at overveje lidt, om man skulle ændre opfattelse, var den melding, der kom fra udenrigsministeren her for et par dage siden, om, at vi er i krig og kan risikere at være det i de næste 20-30 år, men foreløbig er der heldigvis ikke noget, der tyder på, at den krig umiddelbart skaber risiko for civilbefolkningen i Danmark. Derfor mener vi godt, at vi kan være med til den lempelse, der er lagt op til her i loven.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Det går rigtig stærkt nu.

Tove Videbæk (KRF):

Da Kristeligt Folkeparti ordfører på området, hr. Mogens Nørgård Pedersen, ikke kan være til stede, skal jeg sige følgende:

Kristeligt Folkeparti er umiddelbart positive over for forslaget, bl.a. ud fra den forudsætning, at beskyttelsesrummene primært er nyttige i forhold til deciderede krigssituationer og ikke er en væsentlig del af beredskabet på de største trusels-scenarier anno 2003.

Vi har alligevel en bemærkning vedrørende hjemlen til udtrykket »i givet fald at pålægge kommunalbestyrelserne at udnytte mulighederne for at pålægge sikringsrumspligt i forbindelse med opførelse af nye bygninger«.

Det vil være rart, om ministeren ville skitsere, hvilke fald eller situationer man her tænker på, således at vi med nogenlunde tryk vil kunne give ministeren denne hjemmel. Ellers kan Kristeligt Folkeparti støtte forslaget.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal blot sige tak for den overmåde positive modtagelse af forslaget. Jeg ser frem til et hurtigt og effektivt udvalgsarbejde, hvor jeg naturligvis stiller mig til rådighed for at afklare de spørgsmål, der trænger til en afklaring, herunder det netop af fru Tove Videbæk rejste spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Folketingets Kommunaludvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 108: Forslag til lov om ændring af beredskabsloven. (Ændret grundlag for beredskabsplanlægningen, tilpasning af det krigsmæssige beredskab, sammensætning af ankenævnet m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 5/12 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Vibjerg (V):

Lovforslaget her er en udmøntning af den politiske aftale om redningsberedskabet efter 2002, en aftale, som jeg synes der er grund til at være tilfreds med, både hvad angår indhold og det, at alle partier både var særdeles aktive i tilblivelsen og sluttelig også med i aftalen.

Kl. 17.40

Lovforslaget ophæver den forpligtelse, en række kommuner har haft til at opretholde et udvidet krigsmæssigt beredskab. Den ophæver den obligatoriske samordning for kommunerne i det storkøbenhavnske område. Det er dog mit håb, at de københavnske kommuner ikke lader

de kortsigtede løsninger tage magten over de mere langsigtede og økonomisk rigtige løsninger.

Med lovforslaget nedlægges Redningsrådet, når der er etableret et system med elektronisk registrering og indberetning af redningsberedskabets udrykningsaktiviteter.

Den styrkelse af det frivillige element, der ligger i aftalen, kommer også her til udtryk ved, at de frivillige får en observatørpost i beredskabskommissionerne. En række kommuner har allerede set værdien af at have de frivillige med, men nu sikrer vi det i alle kommissionerne.

Kommunalbestyrelserne skal mellemrum vurdere behovet for gennemførelsen af brand- og evakueringsøvelser på institutioner m.v., hvilket jeg tror er en god forebyggende foranstaltning.

Sluttelig præciseres det i lovforslaget, at det er en landsdommer, der skal være formand for ankenævnet.

Venstre støtter selvfølgelig forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Jens Vibjerg var inde på situationen i Storkøbenhavn, som vi jo ikke drøftede specifikt under forhandlingerne sidste sommer. Jeg tror ikke, nogen af os kunne forestille sig andet, end at kommunerne i Storkøbenhavn selvfølgelig selv ville kunne se interessen i at have en koordinering af beredskabet i Storkøbenhavn, som hr. Jens Vibjerg også sagde lige før i sit indlæg.

På nogle af de høringssvar, vi har fået, ser det ud til, at det ikke er sikkert, at man fortsætter den koordinering af beredskabet, som man har i dag. Derfor vil jeg godt høre, om Venstre under udvalgsarbejdet vil være med til at se på, hvad vi kan gøre for at sikre, at der fortsat er en koordinering af beredskabet i Storkøbenhavn. Også set i lyset af den Strukturkommission, der arbejder, kunne det være fornuftigt at fastholde den nuværende ordning, indtil vi ser, hvilken struktur der bliver for Storkøbenhavn i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg har selvfølgelig også set med nogen bekymring på nogle af de signaler, vi har fået fra det storkøbenhavnske område. Jeg synes i hvert fald, at det er værd at diskutere i udvalget, hvordan den situation løses. Vi skulle jo nødig tabe det værdifulde element, vi har i det storkøbenhavnske område.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Igen er jeg blevet bedt om at læse en tale op, som vores ordfører, hr. Thomas Adelskov, skulle have været her og holde.

Vi lever i en anderledes tid i forhold til for 20, 10 eller blot 5 år siden. Billedet af, hvad der kan skade vores sikkerhed, miljø, infrastruktur og velfærd, forandrer sig til stadighed. Erfaringer fra oliekatastrofer ude i verden og herhjemme, 11. september og ændringerne i det europæiske sikkerhedsbillede har afgørende betydning for, hvordan vi i årene fremover bør indrette beredskabet.

I juni måned sidste år indgik Folketingets partier derfor et bredt forlig om det danske beredskab. For Socialdemokratiet handler det om at skabe et trykt samfund, hvor alle kan bevæge sig i tryghed og sikkerhed. Derfor er det vigtigt, at vi kan være forberedte på for det første at undgå eventuelle ulykker og for det andet at være klar til at hjælpe, hvis det værst tænkelige skulle ske. Det kræver mere fleksibel kommunal dimensionering og styrkelse af den tværgående koordination, hvor vi alt efter trusselsvurderingen kan skrue op eller ned med meget kort varsel.

Endelig har vi været optaget af styrkelsen af kommunikationen i beredskabet og af erfaringsindsamling til brug for forebyggelse.

Lovforslag nr. L 108 er en del af opfølgningen på beredskabsforliget og de principper, som vi har lagt vægten på.

Vi har noteret os, at der i flere af høringssvarene er udtrykt skepsis over for ophævelse af den obligatoriske samordning af det storkøbenhavnske krigsberedskab, men har samtidig noteret os, at ministeren har svaret parterne i Storkøbenhavn, at lovforslaget blot fjerner den obligatoriske samordning og ikke forhindrer velfungerende samarbejder i fortsat at udvikle sig.

Socialdemokratiet kan støtte forslaget.

Uno Larsson (DF):

Som ordfører for hr. Poul Nødgaard, som har en gyldig grund for ikke at stå på talerstolen, skal jeg fremlægge følgende:

Da samtlige partier i Folketinget i sommer indgik en politisk aftale om redningsberedskabet for de kommende år, var det udtryk for, at dette for civilbefolkningen så centrale område måtte vi være enige om, og heldigvis for det.

Kl. 17.45

I det daglige tænker danskerne sikkert ikke så meget på det, der her i dag er til behandling.

Men i de situationer, hvor der pludselig bliver brug for assistance, får de øjnene op for, hvor vigtigt det er, at et lands beredskab fungerer optimalt, når uventede situationer opstår.

I beredskabet er den frivillige indsats af overordentlig stor betydning, og det er derfor også særdeles godt, at de kommunale beredskabskommissioner nu fremover får en repræsentant for de frivillige med såkaldt observatørstatus.

Jeg skal ikke komme med kommentarer i detaljer om lovforslaget, men vil blot pege på, at der er foretaget en omprioritering i redningsberedskabet, så dette i højere grad endnu skal løse fredsmæssige opgaver, herunder beredskabet ved større hændelser i vort samfund. Heri ligger, at de strenge krav, der har ligget til det krigsmæssige beredskab, nedprioriteres, hvilket bl.a. giver sig udtryk i, at mange byer i Danmark fremover bliver fritaget for de særlige forpligtelser, de har haft netop på de krigsmæssige områder.

At det såkaldte Redningsråd vil blive nedlagt, når ministeren finder, at de tekniske forudsætninger herfor er til stede, har Dansk Folkeparti ingen bemærkninger til.

Dansk Folkeparti vil medvirke aktivt til, at det foreliggende lovforslag får en hurtig behandling i udvalget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Knud Erik Kirkegaard som ordfører.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Som der allerede er blevet gjort opmærksom på, er lovforslaget her en opfølgning på den politiske aftale om beredskabet, der blev indgået for nogle måneder siden mellem samtlige partier i Folketinget.

Jeg synes egentlig, der er en god grund til at kippe lidt med flaget over for, at samtlige partier i Folketinget faktisk var i stand til at blive enige om at ændre i reglerne omkring vores beredskab, set i lyset af den ændrede situation, vi har.

Den ændrede situation betyder jo, at den umiddelbare krigstrussel ikke er så overhængende, som den tidligere har været, hvorimod en terrortrussel jo desværre kan være noget tættere på, end vi har forestillet os tidligere, og måske også kan være mere omfattende, end vi har forestillet os tidligere.

Forslagets enkelte elementer forsøger at tage højde for denne nye situation, og vi kan i Det Konservative Folkeparti støtte lovforslaget.

Der er dog et enkelt punkt, som jeg godt lige vil knytte en kommentar til. Det er situationen i Storkøbenhavn. Der er næppe nogen tvivl om, at med hensyn til lige præcis Storkøbenhavn skal vi være ekstremt omhyggelige med at sørge for, at der her er et optimalt beredskab. Jeg tror ikke, der er noget sted i landet, som vil være udsat for en større trussel end netop Storkøbenhavn. Derfor har jeg da selvfølgelig også med nogen bekymring fulgt den debat, der har været om ophævelsen af bestemmelsen om den obligatoriske samordning.

Jeg har lidt svært ved at forstå, at kommunerne i Storkøbenhavn ikke på frivillig basis kan lave en tilstrækkelig samordning, uden at man skal have en statslig støttepædagog til rådighed. Men jeg vil i hvert fald sige, at det er et punkt, som vi vil analysere nærmere under udvalgsarbejdet, fordi vi ikke kan acceptere, at der ikke er fuldt forsvarlige forhold omkring beredskabet i Storkøbenhavn.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Som det allerede er fremgået af debatten adskillige gange, er lovforslaget en udmøntning af det forlig, der blev indgået mellem samtlige partier, og som dermed også inkluderede SF. Så jeg har ikke mange bemærkninger til forslaget.

I SF har vi, ligesom det også er fremført af andre partier, diskuteret problemerne, der er nævnt i hørings svarene fra Beredskab Storkøbenhavn. Vi er indstillet på, at vi skal kigge på de problemer under udvalgsarbejdet, og så må vi jo se, hvad vi kan nå frem til.

SF kan støtte forslaget.

Kl. 17.50

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Marianne Jelved som ordfører. Derefter fru Barfod.

Marianne Jelved (RV):

Vi er også i Det Radikale Venstre glade for den meget brede politiske aftale om redningsberedskabet i fremtiden. Jeg vil sådan set også gerne kvittere over for ministeren, for jeg synes, at ministeren gjorde et udmærket arbejde i den sammenhæng.

Vi støtter lovforslaget, som vi behandler her i dag, og vi er glade for det budskab, der også ligger i lovforslaget, nemlig at vi får et ensartet

planlægningsgrundlag, fordi vi skal samarbejde på en helt anden måde på tværs i landet, og vi går dermed fra det, man kalder et krigsmæssigt beredskab, til mere fredsmæssige opgaver. Det betyder ikke, at vi ikke skal være parate i givet fald; det ved jeg alle selvfølgelig er med på.

Vi synes, det er godt, at vi styrker det frivillige element i redningsberedskabet, og er glade for, at der etableres en frivillig enhed, der skal se på opgaverne og målet for antallet af frivillige i redningsberedskabet.

Vi synes, der er en vigtig appel i lovforslaget til kommunalbestyrelserne, der nu får ansvar for regelmæssigt at vurdere behovet for at gennemføre brand- og evakueringsøvelser på deres institutioner, og det er vi i Det Radikale Venstre ret sikre på at kommunalbestyrelserne vil tage som en meget alvorlig opgave.

Omkring samordningen i Storkøbenhavn har jeg ikke noget nyt at tilføje. Jeg er enig med de ordførere, der har gjort bemærkninger om at se på den sag. Men jeg synes ikke, at det klæder de instanser, der arbejder med de her alvorlige spørgsmål i Storkøbenhavnsområdet, at skabe den type problemer. Det tror jeg ikke nogen af os havde forestillet os. Det skal så være en hilsen til de pågældende.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod som ordfører og derefter fru Tove Videbæk.

Line Barfod (EL):

Jeg vil også gerne sige, at jeg synes, det var et godt arbejde, vi havde omkring det her forlig, og det var rart at være med i et arbejde, hvor alle var optaget af sagligheden og af, hvordan vi bedst muligt kunne sikre at få et godt beredskab.

Vi er som også flere andre optaget af de problemer, der har vist sig at være i forhold til Storkøbenhavn, og vi håber, at det kan lykkes at finde en løsning under udvalgsarbejdet. Jeg er fuldstændig enig med fru Marianne Jelved i, at det er besynderligt, at kommunerne i Storkøbenhavn ikke selv kan se fordelene i at have en fælles beredskabskommission.

Jeg synes også, det er meget væsentligt, at vi har taget hul på at få forebyggelse mere ind i forhold til beredskab, at kommunerne i større omfang skal se på, hvad man kan gøre med hensyn til brandøvelser, og forhåbentlig kan vi, når vi skal kigge på forliget igen, også få et endnu større forebyggelselement med, i forhold til at der skal være hyppigere brandsyn, i forhold til at få

et større omfang af bedriftværn ude på virksomheder, diskoteker og andre steder, hvor det kan være væsentligt, at de, der arbejder dér, også ved noget om, hvordan de skal håndtere det, hvis der udbryder brand, eller hvis der sker ulykker.

Som flere andre også har været inde på, er vi også meget glade for, at man har styrket frivilligelementet. Jeg vil gerne understrege, fordi der har været nogen usikkerhed om det, også i nogle af de mange henvendelser, vi har fået, at ideen ikke er, at de frivillige skal ind og erstatte de professionelle brandfolk – det er jo heller ikke det, som de frivillige organisationer har lagt op til – men derimod at vi kan få en langt større del af befolkningen til at medvirke til at sikre, at vi har et godt beredskab.

Vi kan aldrig nogen sinde ansætte så mange, som der er behov for i en krisesituation. Der er nødt til at være langt flere, der kan hjælpe til, når der er behov for det. Det betyder også, at hvis folk har fået en uddannelse i førstehjælp og elementær brandbekæmpelse, har de så i hverdagen mulighed for at tage bedre vare på hinanden. Derfor håber jeg, at vi, når vi skal se på forliget igen, kan få afsat flere ressourcer til at få uddannet en langt større del af befolkningen i at kunne klare førstehjælp og de mest basale ting i forhold til brandbekæmpelse osv. Det giver også folk i hverdagen bedre påpasselighed i forhold til andre mennesker og bedre mulighed for at hjælpe, hvis de overværer ulykker eller andet.

Så er jeg også glad for, at vi fik med, at vi skal have ressourcer til at kunne deltage i internationale opgaver, og også for den ændring, vi lavede om de værnepligtige. Det betyder, at der vil være endnu flere, der er godt uddannet til at kunne hjælpe til, når der sker oversvømmelser, jordskælv eller andet i andre lande. Det er en væsentlig del af vores internationale forpligtelser.

Så vi er også meget glade for den aftale, der er opnået, og kan støtte det lovforslag, der ligger.

Kl. 17.55

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på området, hr. Mogens Nørgård Pedersen, ikke kan være til stede, skal jeg sige følgende:

Kristeligt Folkeparti er med i den politiske aftale om redningsberedskabet for perioden fra

2003 til 2006. Vi er således enige i forslagens centrale del om at sikre et ensartet planlægningsgrundlag for beredskabet i forhold til de nye trusselsbilleder og dermed arbejdsopgaver. Vi er ligeledes enige i de øvrige delelementer i forslaget, som udmønter den politiske aftale.

Kristeligt Folkeparti er derfor positive over for forslaget.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for den positive modtagelse af lovforslaget. Jeg må sige, det ikke overrasker mig, for som det også er fremgået af debatten, ligger der jo forud for lovforslaget et grundigt politisk arbejde sidste sommer, hvor det ved fælles hjælp lykkedes at bøje holdninger og synspunkter mod hinanden, således at et samlet Folketing kunne påtage sig ansvaret for indretningen af det danske beredskab i en 4-årig periode.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til her at kvittere for de positive bemærkninger, der har været fra nogle af ordførerne, og så returnere dem til kredsen, der er samlet her i dag, og i øvrigt også til mit embedsværk. Jeg har selv oplevelsen af, at vi havde en målrettet, god dialog, og jeg hører til dem, der ikke pr. definition mener, at man altid skal være enig om alting, men præcis i det her spørgsmål, som handler om samfundets sårbarhed og samfundets sikkerhed, er det af selvstændig værdi og selvstændig styrke, at vi er enige.

Så jeg vil gerne kvittere for det, ser frem til udvalgsarbejdet, og jeg ser også frem til at gå i dialog om det spørgsmål, som flere ordførere har været inde på, og som også overrasker mig selv, nemlig de signaler, der har været fra dele af det storkøbenhavnske område om, at den historiske samordning, der har været, nu ikke pr. definition er sikret. Det er et spørgsmål, som vi bør diskutere under udvalgsarbejdet.

Så tak for debatten. Jeg ser frem til et positivt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betrag-

ter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til lov om markedsføring af sundhedsydelse.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(FremSAT 5/12 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Dette lovforslag indeholder nye regler for markedsføring af sundhedsydelse. Med forslaget indføres tilsvarende regler for markedsføringen af sundhedsydelse, som er kendt fra den almindelige markedsføringslov. Det betyder bl.a., at princippet om, at der ikke må anvendes urigtige, vildledende eller urimelig mangelfulde angivelser, indføres i stedet for de nuværende regler.

Lovforslaget omfatter al reklamering for sundhedsydelse, der udføres af autoriserede eller ikkeautoriserede sundhedspersoner inden for sundhedsvæsenet samt dele af apotekernes virksomhed. Dog opretholdes det gældende forbud mod reklamering for sundhedsydelse i tv.

Venstre støtter helhjertet regeringens intention om at sikre de danske patienter bedst mulig information omkring valget af sundhedsydelse. I samme takt som vi gennemfører de nødvendige og rigtige frie valg, skal vi naturligvis også sikre borgerne og patienterne de nødvendige informationer. Når vi sikrer borgeren frit valg af praktiserende læge og frit valg af sygehus, skal borgeren naturligvis også gøres i stand til at træffe et kvalificeret valg, og her spiller tilstrækkelig adgang til informationer en afgørende rolle.

Selvfølgelig adskiller sundhedsydelse sig fra de fleste andre varer, der udbydes, og derfor adskiller markedsføringen af disse ydelse sig også fra den almindelige markedsføring. Men Venstre er enig med regeringen i, at den nuværende meget restriktive lovgivning ikke er til gavn for hverken borgerne eller for udbydere af sund-